

Mindelo Sao Vicente Adası'sının kuzey batısında, geniş bir koyun dibine kurulmuş hareketli bir liman şehri. Nüfusu 50 bin kişi kadar. Yelkenli tekneler, büyük gemilerin yanaştığı rıhtımların açığında demirliyor. Bizden başka on kadar daha tekne alargada yatıyor. Çoğu Fransız bayraklı... Hemen hepsi Brezilya'ya gitmek üzere hazırlık yapıyor.

Demir yeri hâkim rüzgârlara kapalı. Doğu Atlantik'in bu en korunaklı koyunun doğu ucunda yüzer iskelelerden oluşmuş bir marina da bulunuyor. Cabo Verde Adaları'nın yegâne marinası... Marinada 20 civarında tekne bağlı. Onların da çoğu Brezilya yolcusu...

Sibel üç gündür hasta yatıyor. Sadece Sibel değil, demir yerindeki diğer teknelerin de mürettebatının bir kısmı hasta. Kimileri ise hastalıktan yeni kalkmış. Şikayetlerin çoğu ishal, ateş ve şiddetli bulantı. Sebep karadan alınan su, sebze ve meyvelerden kaynaklanıyor. Suyu kullanmadan önce klorlamak gerekiyormuş. Artık biz de, 15 metrelik bir Fransız yelkenlisinin doktor olan sahibinin tavsiyesine uyarak, bidonlarla getirdiğimiz suya 5 litreye bir damla hesabıyla çamaşır suyu koyuyoruz.

Sibel'in ateşi 39 dereceye kadar çıkınca antibiyotik tedavisine başladık. Üçüncü gün, yani bugün boğazındaki iltihap azaldı. Ateşi çıktığından beri salondaki divanda yatıyor. Ayağa kalkacak hâli yok. Vücudundan neredeyse ateş fışkırıyor. Yattığı yerde, sanki etlerim sıyrılıyor, diye inliyor. Elimden fazla bir şey gelmiyor. İlacını verdikten sonra başına sirkeli bez koyuyor, bir tas da çorba pişiriyorum.

Çok şükür adalarda sivrisinek yaşamıyor. Bu bakımdan geceleri rahatız. Ancak güneş doğunca teknenin hâkimiyeti karasineklerin eline geçiyor. Filolar hâlinde gelip kamaranın her köşesine yayılıyorlar. Hafta sonları balık hali kapalı olduğu için oranın sinekleri de teknelere hücum ediyor. Mutfak tezgâhının, yemek masasının, kamara döşemelerinin üzerini kara bir örtü gibi kaplıyorlar. Sinek öldürmeye yarayan pat-patımız devamlı Sibel'in elinde. Sinekler öldürülecek sayının çok üzerinde olduğundan, pat-patı sinekleri kovalamak için kullanıyor. Artık kolunun bir uzantısı gibi oldu. Elinin hareketleri o kadar otomatikleşti ki, uykusunda bile kolunu belli aralıklarla sağa sola salladığını hayretle gördüm.

Yerliler sineklerle yaşamaya alışmışlar. Sinekleri kovmak için herhangi bir çaba göstermiyorlar. Hatta bazılarının kendi sinek kolonileri oluşmuş. Sokakta birlikte hareket ediyorlar. Bir yerli elindeki mangosunu emerek yürürken, üzerinde küçük bir bulut gibi uçuşan sinek kolonisi de onunla birlikte ilerliyor!

Atlantik'e yeniden açılmak için ekim ayının ortasını bekliyoruz. Bu tarihten itibaren ITCZ (Inter Tropical Convergence Zone) güneye doğru hareket etmeye başlayacak. 'Tropikal Değişim Kuşağı' olarak tercüme edilebilecek bu bölge, yelkenli teknelerin yüzyıllardır içine girmekten kaçındıkları netameli bir saha.

Bilindiği gibi ticaret rüzgârları Kuzey Yarıkürede kuzey doğudan, Güney Yarı Kürede güney

doğudan esiyor. Bunların arasındaki b0lgede ise r0zgârsız bir alçak basınç kuşaağı (ITCZ) uzanıyor. Bu kuşaağın içinde g0nlerce hiç r0zgâr esmediği gibi, bazen de kasırğa şiddetinde ters r0zgârlar esebiliyor. Brezilya'ya giderken rotamız işte tam bu kuşaağın ortasından geçiyor. Bu mevsimde genişliği yüzlerce mil olan ITCZ'in içinde haftalarca çakılıp kalmamak için uygun zamanı bekliyoruz.